

Канада експортуватиме в Україну корів

Україна та Канада узгодили сертифікат на експорт плеїної ВРХ на український ринок. В Оттаві розраховують отримати до 12 мільйонів доларів від експорту на український ринок плеїної великої рогатої худоби впродовж найближчих трьох років. До цього Канада почала ВРХ в Україну тільки раз — у 1980 році за двостороннім проектом центру штучного осіменіння.

До школи підуть 430 тисяч першокласників

В Україні у 2012 р. до школи підуть 430 тис. першокласників. Про це повідомив міністр освіти і науки Дмитро Табачник. За його словами, школи повністю готові до навчання: «На сьогодні можна сказати, що початкові школи України готові працювати за новим стандартом. Усі підручники виготовлені, затверджені навчальні програми. Підручники для першого класу в повному обсязі завезені до всіх шкіл, а це 4,5 мільйона видань».

стільки відсотків українців зберігають грошові накопичення у гривнях. 27% опитаних віддають перевагу долару. І лише кожен 10-й тримає заощадження в євро. Опитування провів Київський інститут соціології.

Безкоштовна освіта обходиться батькам надто дорого

Відповідно до чинного законодавства, освіта у школах і садках державної і комунальної власності є безкоштовною. Крім того, вимагання грошей адміністрацією закладу, педагогами є незаконним і тягне кримінальну відповідальність. Однак батьки все ж таки платять, і немалі гроші. Щоправда, називається це благодійними внесками. Їх сума варіюється залежно від статусу навчального закладу, його розміщення і, як виявилось, забяганок учителів.

Про те, як із батьків збирають кошти і на що, «Відомостям» розповіли мами луцьких учнів і вихованців дитсадків. Правда, кожна з них наголосувала, щоб не вказували ні прізвища, ні навчального закладу, мовляв, «ви ж самі розумієте, я не хочу, аби потім через мою відвертість постраждала дитина».

— Щомісяця даємо по 20 гривень на фонд школи і по 15 — на фонд класу, — розповідає мама шестикласника. — Крім того, окремо кожного року платимо за ремонт класу, приблизно 100-150 гривень. За чотири роки в класі, де вчився син, поміняли всі меблі, вікна, двері, замовили дорогі гардини, вазони, придбали магнітофон. Одне слово, зробили не клас, а ляльку. Перед цим же просили директора, щоб у старшу ланку діти пішли в кімнату не гіршої якості. Він нам пообіцяв. Однак слова не дотримав, і нашим школярикам дали жалкуву кімнату на першому поверсі: кутота, взимку холодно, погане освітлення, обшарпані шпалери, обдерта підлога. Тому змушені були знову вкладати гроші у ремонт: поміняли плафони, вікно. І тепер не знаємо, чи цей клас за нами закріплить.

«А на що ідуть ті кошти, які збирають, так би мовити, на школу?» — запитуємо маму. Вона пояснює, що за них роблять ремонт в коридорах, туалетах. І до нинішнього директора нема претензій стосовно цього, бо видно результат, а от на попереднього керівника цього навчального закладу батьки нарікали, бо школа була запущеною.

На запитання, чи розміщена на стенді у вестибюлі освітнього закладу інформація про те, на що саме та скільки було витрачено батьківських коштів із фонду школи, мама відповіла, що ні. Однак усно дирек-

тор перед батьками звітує про витрачені гроші. Але ж ми розуміємо, що таке порожні балачки, не підтвержені документами.

— Ніхто ніяких квитанцій не видає, — каже інша мама з другого навчального закладу, яка кілька років була головою батьківського комітету. — Директор прозвітував перед нами, але дещо було мені незрозумілим, то він порадив підійти до голови піклувальної ради та подивитися папери. Але ж це потрібно весь день із калькулятором просидіти, крім того, розуміється на бухгалтерії. Я казала: нехай кожна школа вивішує свої звіти про використані благодійні внески, скажімо, на сайті міської ради — і все буде прозоро. Торік класний керівник запитувала нас, скільки грошей готові платити. Ми сказали, що 25 гривень, однак після педагогічної ради чомусь було вирішено збирати по 30. Кошти, які здаємо у фонд класу, витрачаємо на різні свята, екскурсії, на засоби гігієни, навчальні матеріали, папір, плакати, а на ремонт — окремо.

До того ж ця мама повідала про факти, коли директори спонукують класних керівників «вибити» якомога більше грошей із батьків, обіцяючи надбавки до зарплат.

— І от збирає нас учителька й

каже: «А ви подивіться, які гарні дубові двері у тому-то класі, пластикові вікна, модна люстра. Давайте і ми собі щось таке придумаємо». Або так: «Ваші діти подорослішали, треба нову дошку», — каже класний керівник. — «А чим ця дошка погана?» — питають батьки. — «Вона стара, нам треба таку білу, щоб писати фломастерами». Вчителька мала на увазі інтерактивну дошку, яка коштує 10 тисяч гривень. Ми тоді не погодилися. А от колега мені розповіла, що вони таку придбали в клас, а через два місяці її звідти забрали і повісили назад дерев'яну.

Також мама розповіла ще про одну маленьку хитрість учителів: часто ті просять здавати гроші на зошити, книжки, наприклад, із англійської мови, мовляв, замовили їх із Міносвіти, коштують 120 гривень. — Але такі ж у магазині втричі дешевші, — каже жінка. — Я сама заплатила 180 гривень, а потім побачила, що та книжка коштує 60.

Крім того, суттєвим пунктом батьківських видатків на школу є подарунки вчителям. Одна мама підрахувала, що, коли її дитина навчалася у четвертому класі, вона сім разів здавала по півсотні гривень на подарунок учительці — на день народження, Новий рік, випускний,

День учителя тощо. Якщо у класі 30 дітей, то презент виходить солідним — за півтори тисячі. Отже, за рік педагогові подарували понад 10 тисяч.

Ще одна матуся розповіла, що їхня класний керівник відкрила рахунок і сказала, що їй подарунків не потрібно, мовляв, просто переводьте кошти у банк.

Або здивував ще один випадок: аби дитину прийняли в дитсадок, бо група була нібито переповнена, батькам довелося викласти 200 доларів.

Хоча, звичайно, бесідуючи з мамами-татами, почули відгуки й про добросовісних учителів, які розуміють, що сьогодні багатьом батькам виділити зі своєї мізерної зарплатні гроші ще й на подарунки для педагогів дуже проблематично, тому від таких презентів категорично відмовляються.

Проблема благодійних внесків і контролю за ними порушувалася нещодавно постійною комісією міської ради з питань освіти. Її голова депутат **Анатолій Пархом'юк** зауважив, що відсутні чіткість і прозорість у контролі за зібраними та використаними коштами.

... Сьогодні багатьом батькам виділити зі своєї мізерної зарплатні гроші ще й на подарунки для педагогів дуже проблематично. Крім того, відсутні чіткість і прозорість у контролі за зібраними та використаними коштами

— Формально управління освіти не може керувати процесом залучення батьківських коштів, — каже **Анатолій Іванович**. — Однак важливо виявити ті потреби, на які пе-

редусім потрібні кошти, і тут якраз управління освіти й може втрутитися. Я розумію, важливо, щоб двір виглядав гарно, та коли тече дах і через вікна дує, то, звичайно, не треба тратити тисячі на естетику, щоб похвалили, дали грамоту і так далі. Але, на жаль, такі приклади є. У нас збирають гроші й на додаткові заняття, які не є обов'язковими. Вважаю, потрібно провести громадські слухання з цього питання.

Депутат **Віталій Кварцяний** зауважив, що у системі залучення батьківських коштів «можна знайти тисячу недоліків».

— Я з таким стикаюся сам, та й від знайомих чую, — каже **Віталій Володимирович**. — Але від цієї системи можна відійти, якщо обрати принципову позицію. Директори шкіл заохочують учителів, які активно збирають гроші з батьків. Це не повинно руйнувати стосунки педагогів і дітей, лягати на плечі бідних сімей, які не можуть здати гроші, через що на їхніх дітях потім зганяють злість.

— Це не нова проблема, — у відповідь на репліки депутатів сказав начальник міського управління освіти **Олег Гребенюк**. — Цього року вже проводили з ініціативи кількох голів батьківських комітетів зібрання. Була пропозиція об'єднати ці кошти і використовувати в єдиному ключі на першочергові потреби у наших закладах. Більшість голів батьківських комітетів не згодні з цим, аргументуючи тим, що здають кошти не на систему освіти, а безпосередньо на свій навчальний заклад. А про прозорість звітності ми уже говорили не раз на засіданнях піклувальних рад, загальношкільних зборках і зустрічах із педагогічними колективами. До нас телефонують батьки зі скаргами, але ми можемо реагувати тільки на адресність, маючи конкретну адресу та конкретне прізвище. А загальні звинувачення призводять тільки до зниження престижу освітніх закладів.

Олег Володимирович зауважив, що у квітні, травні та на початку червня приблизно у двадцять навчальних закладах проводилася прокурорська перевірка саме системи використання коштів і прозорості звітності. За її підсумками двох педагогів було звільнено з посад за зловживання.

Людмила ШИШКО

МОЗ затвердило перелік ліків, які заборонено рекламувати

Міністерство охорони здоров'я України затвердило перелік лікарських засобів, заборонених до рекламування, які відпускаються без рецепта. Про це йдеться в наказі МОЗ №639.

До переліку, до якого увійшло 326 препаратів, потрапили ліки, що містять наркотичні й психотропні речовини та прекурсори. Наприклад, такі медикаменти, як «Валокордин» (має у складі фенобарбітал), «Солпадеін» (містить кодеїну фосфат гемідриат).

Також заборонена реклама ліків, які можуть викликати синдром звикання, крім лікарських засобів для зовнішнього (місцевого) застосування. Наприклад, такі препарати, як «Піколак», «Крушини кора», «Сени листя».

Заборонено також рекламувати медикаменти, які застосовуються тільки для лікування жінок у період вагітності та годування груддю. Наприклад, такі ліки, як «Прегнавіт».

До цього списку також потрапили лікарські засоби, що застосовуються винятково для лікування дітей до дванадцяти років. Наприклад, «Ібунорм Бебі», «Анаферон дитячий», «Адріанол дитячий».

До переліку МОЗ також уві-

йшли препарати, які застосовуються для лікування туберкульозу, венеричних та особливо небезпечних інфекційних хвороб, ВІЛ/СНІДу, раку й інших пухлинних захворювань, хронічного безсоння, діабету, ожиріння (зокрема, лікарські засоби, що використовуються для зменшення маси тіла), імпотенції. Наприклад, такі медикаменти, як «Ретинолу ацетат» (вітамін А), «Гепатофіт», «Кальцію глюконат», «Редуктан», «Олія насіння гарбуза», «Просталад», «Імпіпаза Йодидерин» і «Мірамістин».

Посол заявив, що закриття «кіпрської дірки» затягує Україна

Переговори з денонсації угоди з Кіпром про уникнення подвійного оподаткування затягуються через українську сторону. Про це заявив посол Кіпру Евагорас Вріонідес на прес-конференції.

«Дуже часто з публікацій у ЗМІ створюється враження, що нібито Кіпр не хоче підписувати цю угоду. Останнє засідання з цього питання відбулося в Україні в листопаді 2010 року, а наступне мало відбутися через три місяці, — сказав він. — У нас було дві спроби його організувати, але щоразу питання відкладало. Тому я не згоден, що м'яч зараз на полі Кіпру. Ми чекаємо відповідь української сторони».

За словами пана посла, востанне

спроба провести новий раунд переговорів була в квітні цього року.

«У нас іще є час, ми могли би зустрітися, обговорити це питання й остаточно узгодити текст нової угоди про подвійне оподаткування», — підкреслив посол.

Вріонідес зазначив, що «головною темою угоди є ставки дивідендів і податків. Необхідно узгодити, якими будуть ці ставки з української і кіпрської сторони. Сьогодні вони на нульовому рівні».

«Це означає, що українці можуть створювати підприємства на Кіпрі, робити відповідні платежі, при цьому вони не будуть обкладатися податками. Зараз в уряді Кіпру та серед опозиції звучать думки, що

це неправильно, що діяльність таких підприємств повинна обкладатися податком», — пояснив він.

Українцям нема що відкладати, бо майже всі гроші йдуть на їжу

Опитування компанії iVOX Україне свідчить, що наші співвітчизники не несуть гроші у банки, оскільки практично усі свої доходи витрачають на їжу і не мають що відкладати на майбутнє.

Так, згідно з дослідженням, майже 34% опитаних інтернет-користувачів відповіли, що у них немає заощаджень. Найбіднішими виявилися жителі Центрального регіону, 33% яких не мають грошей на «чорний

день».

При цьому третина опитаних вважають за краще зберігати заощадження «під матрацом», а не у вітчизняних фінансових інструментах. Тримачі грошей вдома здебільшого жителі західних і східних областей — 32,6% та 30% відповідно.

16% від загальної кількості населення країни вважають себе абсолютно бідними, тобто такими, кому не вистачає грошей на їжу.